

Obilježavanje Međunarodnog dana djece žrtava nasilja,

4. lipnja 2011. god.

Republika Hrvatska kao država koja spada u krug zemalja civiliziranog, kršćanskog svjetonazora, razvijenog zakonodavstva, u cijelosti prihvaća UNICEF-ovu Konvenciju o pravima djeteta. No provedba ove Konvencije u velikoj mjeri ovisna je o osobnom stavu svakoga od nas. Djeca su bez sumnje najvrjednije što imamo. „Ona dolaze kroz nas a ne od nas“. Cijeli život čovjeka određen je procesom odrastanja. Pomognimo djeci da odrastu u svjesne, produktivne i vrijedne članove zajednice prije svega poštujući njihova prava: *Pravo na život, pravo na slobodu misli i savjesti, pravo na privatnost, pravo na kvalitetnu zdravstvenu skrb, čistu vodu, zdravu hranu i čist okoliš, pravo na igru, pravo na zaštitu od svih aktivnosti koje štete njihovom razvoju, i td. i td.*

Zgroženi brojem nevinih dječjih žrtava u Palestini i Libanonu UN su 18.08.1983. godine proglasili 4. lipnja Međunarodnim danom djece žrtava nasilja. Mnogobrojni su primjeri ekstremnog kršenja prava djece. Podsjetimo se samo nekih. Moderni svijet bremenit je neriješenim političkim i ekonomskim konfliktima i veliki broj zemalja nastoji riješiti međusobne suprotnosti najgorim mogućim načinom - ratom. Pri tome bez ikakvih skrupula ne biraju se sredstva da bi se osigurala prednost među sukobljenim stranama. Osobito je zastrašujuća pojava da se kao vojnici u oružanim sukobima koriste djeca. Prema podacima UNICEFa trenutačno više od 300000 mladih služe kao djeca vojnici a mnogi imaju manje od 10 godina života. Ova nevjerojatna realnost u najvećoj mjeri prisutna je u Africi i na Šri Lanci. Djeca iz 87 zemalja svijeta žive među 60 milijuna mina, a godišnje ih od mina strada oko 10000. U 44 zemlje oko milijun djece su zatvorenici. U pet zemalja izriču se i smrtne kazne djeci.

Milijunima djece širom svijeta uskraćuje se pravo na djetinjstvo. Računa se da je oko 150 milijuna djece ispod 15 godina starosti prisiljeno raditi teže manualne poslove i ne pohađa školu. U ovoj pojavi u zadnje vrijeme sve više učesća uzima Kina kao ogromna zemlja u snažnom ekonomskom zamahu. Često su proizvodi koji se izvoze iz zemalja trećeg svijeta neposredni rezultat eksploatacije malodobne djece, npr. svjedoci smo preplavljenog tržišta tekstilnim proizvodima i igračkama iz Kine.

Na žalost, zbog ostvarivanja što većeg profita mnoge velike tvrtke razvijenih zemalja sudjeluju neposredno ili posredno u održavanju ovakvog stanja. Izvoze kapital u zemlje gdje se eksploatira dječja radna snaga i zbog „jeftine radne snage“ ostvaruju veće dobiti. Milijuni potrošača Europe i SAD i ne znaju da je čokolada u velikoj mjeri rezultat eksploatacije djece na plantažama kakaovca diljem Afrike, da su nogometne lopte poznatih proizvođača rezultat mukotrpnog rada djece u Kini, da je u nakit kojim se kite pripadnici elitnog društva ugrađen dijamant koji je iskopalo dijete negdje u Aziji ili Africi , i td. i td. Čini se da primjerima nema kraja.

U ovakvim okolnostima svatko od nas trebao bi trenutak promisliti i pokušati kupiti proizvod za koji možemo sa većom vjerojatnosti pretpostaviti da nije rezultat dječjeg rada, iako je u pravilu takav proizvod skuplji za kunu, dvije.